

mundtlig fremsættelse af lovforslag nedsat fra $\frac{1}{2}$ time til 10 minutter. Fremsættelse sker allerede nu normalt skriftligt, og når den undtagelsesvis ønskes foretaget mundtligt af forslagsstilleren, bør det kun dreje sig om en fremhævelse af hovedpunkter, idet forslaget i øvrigt bør være fyldestgørende kommenteret i bemærkningerne.

Endvidere er nogle af taletiderne ved lovforslags 1. og 2. behandling og ved de politiske debatter samt begrundelse af spørgsmål foreslået nedsat.

Endelig er der foreslået en regel om, at når flere lovforslag sættes til 1., 2. eller 3. behandling under ét, er taletiden det dobbelte af taletiden ved behandlingen af et enkelt lovforslag.

På den anden side er der enighed om, at man bør fortsætte med forsøget på at udbyde finanslovdebatten i december ved, at nogle af ministrene fremsætter skriftlige eller mundtlige redegørelser vedrørende afsnit af deres budgetter, som da kommer til en særskilt behandling under finanslovdebatten.

I denne forbindelse kan tillige nævnes ændringsforslag nr. 42 om at lempe betin-

gelserne for at give ordet for en *kort bemærkning*. En udnyttelse af adgangen til at få ordet for en kort bemærkning efter ordførernes første indlæg skulle kunne bidrage til at gøre forhandlingen livligere og overflødig gøre særlige regler om replikordskifte, som der undertiden har været fremsat ønske om.

Herefter indstiller *udvalget* nedenstående forslag til folketingsbeslutning til *vedtagelse*.

Et *flerstal* (Bomholt, Morten Lange, Skytte, Holger Eriksen, Poul Hansen (Grenå), Horn, Peter Nielsen, Viola Nørlov, Carl Petersen, Børge Schmidt, Kirkegaard og Aksel Larsen) stiller et ændringsforslag, som — i overensstemmelse med, hvad der ved tidligere lejligheder har været foreslået — går ud på at stille medlemmerne friere end hidtil med hensyn til benyttelse af benævnelserne „det ærede medlem“ og „den højtærede minister“. Disse udtryk har gammel hævde i det parlamentariske sprog, men kan, hyppigt gentaget, virke noget unaturligt for mange af tilhørerne under nutidsforhold, særlig når de gennem radio og fjernsyn overføres fra folketingssalen til hjemmenes stuer.